

PROVINCIE
VLAAMS-BRABANT

Lodewijk De Witte
gouverneur

Vragen naar: Tania Gilson

Telefoon: 016/26.70.79
Fax: 016/26.70.71

tgilson@vl-brabant.be

Uw kenmerk:
Ons Kenmerk:

De heer Roger Vermeiren
Bloemenlaan 8
1861 Wolvertem

Leuven, 25 augustus 2004

Geachte heer Vermeiren,

Geachte heer Koninckx,

Ik heb uw brief van 23 augustus 2004 goed ontvangen.

Ik was een beetje verbaasd om op een brief met een zeer concrete en technische vraag (de inplantingsplaats van twee bijkomende meettoestellen), een brief te krijgen zonder enig antwoord op de voorliggende vragen, maar met algemene bedenkingen i.v.m. de rol van de Overlegcommissie tussen BIAC, lokale en regionale besturen en actiegroepen van omwonenden. Ik had toch wel verwacht ook een concreet antwoord te krijgen op een concrete vraag.

Dit neemt niet weg dat ik het zeer goed vind dat verwachtingen die leven of een zekere onvrede die heerst over de werking van de overlegcommissie naar boven komen en worden geformuleerd. Op één punt hebben jullie in elk geval volkomen gelijk. De overlegcommissie had dit jaar zeker al moeten vergaderen. Dat dit nog niet is kunnen gebeuren en dat de voor in mei voorziene vergadering niet is kunnen doorgaan, is inderdaad geen goede zaak. Daarom ook dat ik aan BIAC en aan de secretaris van de Overlegcommissie een paar weken geleden heb gevraagd om, liefst nog in de eerste helft van september, een bijeenkomst van de overlegcommissie te beleggen.

Ik ben er al meer verbaasd over dat jullie brief grotendeels een pleidooi is om de door BIAC aangevraagde milieuvergunning en de beslissing daarover van de Bestendige Deputatie van Vlaams-Brabant in de overlegcommissie te bespreken. Vooreerst omdat jullie noch anderen dat ooit hebben gevraagd, terwijl de aangevraagde vergunning, de procedure en de termijnen voor beslissing zeer goed gekend waren. Jullie beide actiegroepen of leden ervan hebben, net zoals andere belanghebbenden trouwens, in de periode waarin de beslissing over de milieuvergunning werd voorbereid een ganse resem initiatieven genomen om daar invloed op uit te oefenen. Een vraag om daarover de Overlegcommissie bijeen te

Nieuw adres: Provincieplein 1 - 3010 Leuven

roepen, hebben jullie nooit gesteld. Is het dan niet vreemd dat jullie zich achteraf beklagen?

Misschien ook niet zo vreemd, omdat jullie ook wel zullen beseffen dat de bespreking van een aanvraag tot milieuvergunning niet tot de opdracht en de doelstellingen van de Overlegcommissie behoort en dat dergelijke bespreking ook niet verzoenbaar zou zijn met de door VLAREM voorgeschreven procedure. VLAREM voorziet in ruime mogelijkheden tot inspraak via het indienen van bezwaren en via adviezen van de gemeentebesturen, maar niet in voorafgaandelijk overleg met actiegroepen.

Overigens is het inderdaad zo dat ik de Overlegcommissie, zoals die is voorzien in de milieuvergunning, altijd heb begrepen als een overleg tussen aan de ene kant de uitbater en aan de andere kant de lokale en regionale besturen en actiegroepen van omwonenden. De doelstellingen en de opdracht zijn m.i. niet om voorafgaandelijk het overheidsbeleid te bespreken, niet dat van de federale of Gewestoverheid, noch dat van de provinciale of gemeentelijke overheid. Vanzelfsprekend is goede informatie over het beleidskader belangrijk en zal dit dan ook onvermijdelijk ter sprake komen. Maar de opdracht van de Overlegcommissie is te overleggen wat de uitbater van de luchthaven, in het kader en binnen de perken van de toepasselijke wetten en reglementen en van de opgelegde vergunningen, kan doen om als bedrijf een zo goed mogelijk milieubeleid te voeren.

In die zin beschouw ik mijn rol als voorzitter van de Overlegcommissie - een functie die ik heb aanvaard op vraag en met goedkeuring van de commissie - geenszins als het zelf voorstellen of verdedigen van beleid (weze het federaal, gewestelijk of provinciaal beleid), maar wel als het voorzitten van de vergaderingen en het proberen om de debatten tussen BIAC als uitbater en de leden van de Overlegcommissie in goede banen te leiden. Jullie vraag, aan het einde van jullie brief, om als voorzitter en moderator van de vergadering zelf plannen en suggesties aan de commissie voor te leggen, vind ik dan ook verbazend.

Maar waar ik helemaal verbaasd en zelfs verontwaardigd over ben, is dat jullie schrijven dat ik de leefkwaliteit van de Vlaams-Brabanders uit het oog zou verloren zijn en dat ik vooral oog zou hebben voor de belangen van de luchthaven. Ik wil jullie er toch aan herinneren dat ik in 1998 als één van de eersten er openlijk voor heb gepleit dat we oog moesten hebben voor de ontwikkeling van de luchthaven, maar dat we evenzeer oog moesten hebben voor de leefkwaliteit en dat daarom zekere beperkingen en grenzen aan de uitbating van de luchthaven moesten worden gesteld. Ik deed dat op een ogenblik dat er geen enkele beperking op de nachtvluchten gold en dat de 's nachts vliegende tuigen veel meer lawaai produceerden dan vandaag. Op dat ogenblik hoefde de uitbater nog geen milieuvergunning te hebben. Die verplichting kwam pas later, wellicht onder invloed van het op gang getrokken debat. Ik nam ook het initiatief voor de eerste overlegvergaderingen over de ontwikkeling van de luchthaven en over de impact van de luchthaven op de leefomgeving. Het is ook pas in de milieuvergunning die de Bestendige Deputatie van Vlaams-Brabant in 2000 uitreikte, dat voor het eerst

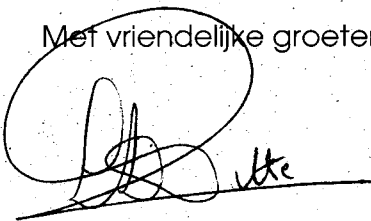
duidelijke grenzen werden gesteld aan de nachtelijke vluchten. Het is nu ook de Bestendige Deputatie die voor het eerst een beperking in het vooruitzicht stelt voor het geluidsvolume dat door dagvluchten wordt geproduceerd.

Ik kan dus niet aanvaarden dat u mij een vooringenomen houding verwijft. Het is natuurlijk wel juist dat mijn rol en verantwoordelijkheid als provinciegouverneur, net als van iedere beleidsverantwoordelijke, niet dezelfde is als die van jullie als woordvoerders van actiegroepen. Als beleidsverantwoordelijken moeten we oog hebben voor de uiteenlopende en soms zelfs tegengestelde belangen in dit dossier, met name inzake leefkwaliteit maar ook inzake tewerkstelling, en na zorgvuldige afweging tot een evenwichtig beleid komen. Jullie moeten zo goed mogelijk opkomen voor het specifieke belang dat jullie verdedigen. De rol van de ene of de andere is niet minder eerbaar, maar wel fundamenteel verschillend. Indien we dat van elkaar aanvaarden en dat respecteren, meen ik dat zinvolle en constructieve verhoudingen mogelijk zijn.

Ik stuur een kopie van deze brief aan dezelfde personen aan wie jullie brief is gestuurd.

Ik hoop in ieder geval u zo snel mogelijk uit te nodigen voor een vergadering van de Overlegcommissie.

Met vriendelijke groeten,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Lodewijk De Witte', with a horizontal line underneath it.

Lodewijk De Witte.